

קב"ץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומתוקים, אשר מתוך הנחל נובע
מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם יזקון העדרים, להתחזק
בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

בפי ששמענו וקבלנו מפה קדשו של
מרן מוהרא"ש זי"ע

בשבתות של פרשת עקב

יצא לאור ערב שבת פרשת עקב תשע"ה
על ידי תלמידי מתיבתא 'חיבל הקדש' חסידי ברסלב
עיר הקדש ירושלים תובב"א

שיחות מוהר"א ש"ש

לזכות לשמירת הברית, והקדוש ברוך הוא שומר אותו שלא יבוא לידי פגם הברית חס ושלום, וכמו שכתוב בהמשך הפסוק, ושמר ה' לך את הברית, ורק בשביל הבטחה זאת לבד, כדאי להיות בשמחה, כי על ידה ימשיך על עצמו קדשה עליונה, כי מי שהוא בשמחה, קרוב וסמוך אל מקומו יתברך מאד, וכמו שכתוב (דברי הימים א טז, כז): "עז וחדוה במקומו", והנמצא במקומו יתברך, בודאי יהיה נשמר מכל רע.

ופעם אמר מוהר"א ש"ש ז"ל בדרך צחות, הרי רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן סימן רלה) שראוי לאדם לקחת על עצמו מצוה אחת, ולדקדק בו בכל הדקדוקים ובכל החמרות, עין שם, לעניות דעתי, מצוה זאת ראויה להיות מצות "שמחה", וכמו שקורא רבנו ז"ל שמחה - "מצוה גדולה", ולכן ראוי לאדם לקבל על עצמו מצוה זו, ולדקדק בה בכל הדקדוקים ובכל החמרות, להיות בשמחה תמיד בכל אפן שרק יהיה.

ואמר מוהר"א ש"ש ז"ל, שמחמת שמחה מביאה אדם אל מקומו יתברך, וכמו שכתוב, עז וחדוה במקומו, לכן יכולים לפעל על

יָדָה כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, שְׁהָרִי אֵין שׁוּם שְׁעַר וּפְתַח עוֹמֵד בְּפָנָיו שְׁצָרֶיךָ לְפִתַח, רַק כָּבֵר נִמְצָא אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, וְכִמוֹ שֶׁפִּרְשׁ הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מִשֶּׁה לֵיב מִסָּאסוּב זי"ע, מֵאָמַר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ל"ב ע"ב): 'מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִנְעָלוּ שְׁעָרֵי תְּפִלָּה, חוּץ מִשְׁעָרֵי דַמְעָה'; שֶׁכֵּל זֶה נֶאֱמַר עַל שְׁעָרִים שְׁצָרִיכִים לְפִתַח כְּדֵי לְכַנֵּס, אֲבָל אֶצֶל שְׂמֻחָה, אֵין שׁוּם שְׁעַר, כִּי נִמְצָא בְּמִקוּמוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, וְכִמוֹ שֶׁכִּתוּב, עַז וְחִדּוּהַ בְּמִקוּמוֹ, וְכִשְׁכָּבֵר נִמְצָא אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ, הָרִי אֶפְשָׁר לְפַעַל הַכֹּל.

וְסִפֵּר מוֹהֲרָא"ש נ"י, שֶׁהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי אֶלְעָזָר מֵרִישָׁא זי"ע, (נִכְדֵּי הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי אֶלְעָזָר מִלִּזְעַנְסֵק זי"ע בֶּן הָרַב הַקְּדוֹשׁ הָרַבִּי ר' אֶלִימֶלֶךְ מִלִּזְעַנְסֵק זי"ע), הָיָה מְפָרֵס לְפוֹעַל יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְאַחַת מִמִּדּוֹתָיו הַתְּרוּמִיּוֹת הָיְתָה מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְאַנְשֵׁים הַעִידוּ, שֶׁהִרְגִישׁוּ בְּבִיתוֹ רוּחַ שְׂמֻחָה עֵילָאִית שְׁאֵין כְּדַגְמָתָהּ, וּבְרוּחַ הַשְּׂמֻחָה רִפָּא חוֹלִים אָנוּשִׁים, וְהָיְתָה דְרָכּוֹ לְהַתְּבַטֵּא: "דְּעַר וְעֵלְט אִיז נִישְׁט ווערט אז איך זאל זיין טרויערדיג" (אֵין כָּל הָעוֹלָם שׁוֹה, שְׂאֵהִיָּה עֲצוּב). וּפְעַם חָלְתָה אָמוֹ מָאָד, וְהָרַבָּה לְהַתְּפַלֵּל עָלֶיהָ, אֲבָל לֹא הוֹעִיל. פְּתָאוּם עָבְרוּ עַל יַד בֵּיתוֹ חֲתָן וְכֻלָּהּ, וְקָרָא לָהֶם לְבַא אֶל בֵּיתוֹ, וְשֻׂמַּח אוֹתָם בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה שְׁאֵין לָהּ קֶץ, וּמִיד

נתעוררה אמו ופתחה עיניה ובקשה לשנות, והיתה לה רפואה, והעיד, שהמשיך לה רפואה על ידי תקף השמחה, כי בשמחה פועלים הכל, אשרי הזוכה להיות בשמחה תמיד.

'תורת מוה"רא"ש' על הפרשה

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד (דברים ז, יב). העקר שבכל העקרים בזה העולם, להיות רגיל תמיד לברח למקום מיוחד, ולדבר ולשיח עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו, ולפרש את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, כי מלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ולית אתר דפנוי מיניה, וכשתתברר לך ידיעה זו, אשר אין בלעדיו יתברך, אז תמיד תברח אליו יתברך, כי רק הוא יכול להושיע לך ולעזר לך, כי הכל תלוי רק בו יתברך, ומכל מה שעובר על האדם ברוחניות ובגשמיות, עקר עצתו לשוב תקף ומיד עד המכהו, ועל ידי זה בעצמו ימתקו ממנו כל הדינים והצמצומים, הדחקות והמרירות, כי כל מה שעובר על האדם בין

ברוחני ובין בגשמי, הוא רק מחמת הרחוק מהאחד שהוא השם יתברך, וכפי רחוקו ממנו יתברך, הינו שתולה ברצון עצמו או ברצון של בעל בחירה, כמו כן עובר עליו מה שעובר, והוא נדרס תחת ע'ק'ב' הסטרא אחרא, כי כל ענינם הוא בעלמא דפרודא – להפריד את העולם ממלכות שד"י, ואז דינים שורים עליו, והוא במוחין דקטנות, כי ע'ק'ב' עולה בגימטריא שתי פעמים אלקים, שהוא מוחין דקטנות (עין קהלות יעקב ערך 'עקב'). ומשם הקלפות, שהן בחינת עשו – יונקות, כי יניקתם היא מבחינת אלקים (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') הוא עקבים, שזו בחינת עקבתא דמשיחא, שקדם התגלות האור הגנוז על ידי משיח צדקנו, תהיה כנסת ישראל תחת העקבים ממש, כי תהיה התפשטות החשך והקלפות והכפירות והאפיקורסות מאד מאד בעולם, ואז הדינים שורים בכלליות ובפרטיות.

וגלה לנו מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות יין נסוף הלכה ד' אות כה), איך זוכים לצאת מהחשך והאפלה הזאת של קלפת עשו, ולהמשיך על עצמו גם עכשו את אורו של משיח צדקנו? על ידי תפלה והתבודדות, להיות רגיל תמיד לשיח ולדבר עמו יתברך

בתפלות, תחנונות ובקשות ורחמים וכו'. ועל ידי זה יזכה לצאת מתחת ע'קב' הסטרא אחרא, בחינת עשו, וזה בחינת (בראשית כה, ו): "וידו אוחות בעקב", ידיו זהו בחינת (שמות יז, יב): "ויהי ידיו אמונה", ותרגומו פריסן בצלו וכו', הינו אם יעסק בתפלה והתבודדות, על ידי זה יזכה לאחז ולבטל ע'קב' עשו, פי עקר בטול הסטרא אחרא והקלפות הוא רק על ידי תפלה והתבודדות, כי אין כחנו אלא בפה לתפס אמונות אבותינו, לצעק אליו יתברך מכל מקום שהוא.

וזה בחינת והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד - הינו אם תהיה ב'ע'קב' - תכלית המדרגה התחתונה, והשונאים והחולקים מתגברים עליך, ועוברות עליך צרות מבית ומבחוץ, עד שדורסים אותך ברגלים, עצתך - "תשמעון את המשפטים האלה" - שתשים היטב היטב אל לבך, ותדע שהכל מהמשפט שלמעלה שנתלבש בהם, כדי להשיבך אליו יתברך, ותקים בשלמות בחינת משפט - לשפט את עצמך בתפלה והתבודדות (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן טו), ואז כשיש משפט ודין למטה, אין דין ומשפט למעלה (עין דברים רבה ה,

ה), וְיִתְגַּלֶּה עֲלֶיךָ הָאוֹר הַגָּנוּז.

וְשָׁמַר ה' אֱלֹקֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד – שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עֲלֶיךָ לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת אֲבוֹתֵינוּ, כִּי "שָׁמַע אֶל אֲבִיוֹנִים ה' וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה" (תהלים סט, לד). וְעַל כֵּן עַל יְדֵי בְּחִינַת מִשְׁפָּט, שֶׁהִיא תְּפִלָּה וְהִתְבּוּדוֹת, תִּזְכָּה – "וְשָׁמַר ה' אֱלֹקֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד", אִף שֶׁעַד עֵתָה נִכְשַׁלְתָּ, חַס וְשָׁלוֹם, בְּמָה שֶׁנִּכְשַׁלְתָּ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הַמְּשַׁכֵּת עֲלֶיךָ מוֹחִין דְּקִטְנוֹת בְּחִינַת אֱלֹקִים – דִּינִים, וּבִתְפִלָּה וְהִתְבּוּדוֹת, אַז תִּזְכָּה לִהְיוֹת מְכַאֵן וְלִהְבֵּא נוֹטֵר הַבְּרִית [כִּי עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֲמוּנָה וְתְּפִלָּה, נִצּוּלִים מִתְּאֹת נְאוּף (עֵינִ לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק א' סִימָן לו', וּבְלִקוּטֵי הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע הַלְכָה ה'), כִּי עַל יְדֵי דְבוּרִים קְדוּשִׁים בְּתְּפִלָּה, מִתְקַרְרֵת הַחֲמִימוֹת הַזֹּו (עֵינִ לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק א' סִימָן יט)] וְיִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ חֶסֶדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

וְעַל כֵּן הַזְכִּיר בְּלִשׁוֹן הַמְּקַרָּא 'אֶת' דִּיקָא – אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, שֶׁמְרַמֵּז בְּרֵאשִׁי תְּבוּת שֵׁם קְדוּשׁ וְנוֹרָא שֶׁל בְּרִיאַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ, סוּד אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ (בְּרֵאשִׁית א, א), כִּי הִיא

שיחות מוֹתָרָא"ש

הגשפֿנָקא וְהוא בגימטריא 'טוב', כּי דִיקָא על יְדֵי תפֿלָה וְהתבֿוֹדָדוֹת, אִם יתְמִיד בְּזֶה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ – יִזְכֶּה לְטוֹ"ב הַגָּנוּז, שֶׁהוא הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל הַבֵּינָה נוֹבֵעַ בּוֹ מִמְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה, מִסוּד שֶׁלש רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק כְּדוּעַ, שְׁזָהוּ אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׁמַאִיר אַחֲוֵי הַחֲכָמָה וְפָנֵי הַבֵּינָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

וְזֶה שְׁאָמַר הַנְּבִיא (עֲמוּס ד, יב): "לִכֵּן כֹּה אֶעֱשֶׂה לְךָ יִשְׂרָאֵל עֵקֶב כִּי זֵ' אֵת' אֶעֱשֶׂה לְךָ הַ'כּוֹן לִקְרֹאת אֲלֵיךָ יִשְׂרָאֵל וְגו', נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל וְגו' (עֲמוּס ה, ב), וְכִדְרָשֶׁת חֲזו"ל (בְּרֻכּוֹת ד' ע"ב): "נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף [לְנַפֵּל עוֹד] קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל", שְׁזֶה מְרִמּוֹז עַל הַגְּאֻלָּה, שְׁעַל זֶה אָמַר דָּוִד בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ (תְּהִלִּים קמ"ה, יד): "סוּמֵךְ ה' לְכָל הַנְּפֹלִים", שֶׁהֵם הַנּוֹפְלִים מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְקַרְרִים מֵאֲמוּנָה, תְּפִלָּה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ סוּמְכֶם וּמְעוֹרְרֶם מִשְׁנָתֶם, עַל יְדֵי אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, הָאֵרֶת עֵתִי"ק, שְׁשֵׁם זוֹכִים לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת לְעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת, וְיִזְכֶּה לְחַיּוֹת חַיִּים אֲרָפִים וּמְתוֹקִים (עֵין לְקוּשֵׁי

הַלְכוֹת תְּפִלִּין הִלְכָה ה' , שִׁיעֲלָה מִבְּחִינַת עֶקֶב"ב, וְתֹאִיר בּוֹ הָאָמוּנָה בְּחִינַת ז' א' ת' , כִּי הַמְּלָכוֹת תִּתְעַלֶּה עַד הַבֵּינָה סוּד ל' א' ה' , שֶׁהִיא הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוּדוֹת (עֵינ שֵׁם רֵאשׁ חֲדָשׁ הִלְכָה ה') , ה' כּוֹן ל' קִרְאֵת אֱלֹקֵיךָ יִשְׂרָאֵל , כִּי עֲכָשׁוּ בְּגִלוּתֵנוּ , כְּבִיכּוֹל , הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּהַסְתֵּר פָּנִים , בְּבְחִינַת (תהלים ל, ח) : "הַסְתֵּר פְּנֵיךָ הָיִיתִי נִבְהָל" , שֶׁהוּא כָּלֵל הַיְרָאוֹת הַחִיצוֹנוֹת. וְעַל יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבַדּוּדוֹת עַל יְדֵי זֶה אָנוּ זוֹכִים לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אוֹר פְּנֵינוּ בְּבְחִינַת (במדבר ו, כה) : "יֵאָר ה' פְּנֵינוּ אֱלֹקֵיךָ" וְגו'. וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חַז"ל בְּסִפְרֵי שָׁם: בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵתָה מִתְּפִלָּל וְכו' , וּמְכִינִים אֶת עַצְמָנוּ לְקִרְאֵת אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל (עֵינ

לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ב).

וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית מֵט, יז) : "הַנֶּשֶׁךְ עֶקְבֵי סוּס, וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אַחֲרָיו , לִישׁוּעָתְךָ קוֹיִתִּי ה' " , הֵינּוּ עַל יְדֵי בְּחִינַת לִישׁוּעָתְךָ ה' , שֶׁמְקוּוֹה וּמְיֻחַל וּמְחַכָּה, וְאֵינוּ מִתְיָאֵשׁ מִן הָרַחֲמִים, אֵף בְּתַקְוָה הַדְּלוּת וְהַדְּחָקוֹת, הַצָּרוֹת וְהַמְרִירוֹת, וְצוּעַק וּבּוֹכָה וּמִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ , יִהְיֶה אֵיךְ שֶׁיְהִיָּה אֶפְלוֹ שֶׁהוּא תַחַת עֶקְבֵי הַסּוּס, אֵף עַל פִּי כֵן עַל יְדֵי גְדֹל כּוֹחַ הַתְּפִלָּה – יִזְכֶּה לְהַתְּגַבֵּר וְלִהְיוֹת כֹּחַ אֶת כָּל שׁוֹנְאָיו, בְּבְחִינַת "הַנֶּשֶׁךְ עֶקְבֵי סוּס" , כִּי תְּפִלָּה מוֹעֵלֶת תָּמִיד.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק שִׁישִׁי מִכְּתָב תּוֹרָה)

שיחות מוֹתָרָא"ש

נתן לקבל את הגליון מדי שבוע באמצעות הדוא"ל

breslovinternational@gmail.com